

Tenkere av denne verden?

**BERNARD
HENRI-LEVY**

I forbindelse med en diskusjon om min dokumentarserie om de intellektuelles historie, nevnte en TV-journalist nylig alle de sangere og skuespillere, idrettsstjerner og andre gjøgelere som ifølge hans uttalelse er i ferd med å overta de intellektuelles plass.

Den intellektuelle, for eksempel jeg selv, er neppe den rette til å besvare en slik påstand, som heller ikke ytres for første gang. Men det er allikevel verst for meg selv, for hele kleresiet, dersom det ikke skulle makte å holde stand mot denne nye formen for «innsiktsformidlere».

Ikke desto mindre vil dette fenomen bli den rene katastrofen, dersom det skulle gå i oppfyllelse.

En slik nedvurdering av tradisjonelt intellektuelle og en tilsvarende oppvurdering av personer som kan være sympatiske og karismatiske nok – ja, som til og med kan være modige eller klartenkte, men som såvidt jeg vet aldri har spandert noe daglig besvær på tankens foredling, ville være en vederstyggelig katastrofe.

Å tenke er tross alt ikke ingenting.

Tenkning er en sak for seg. En virksomhet som har sin egen lov-messighet, sine egne regler og mønstre. Det er en virksomhet som antagelig ikke har noen annen hensikt enn å stave seg gjennom, håndtere og ta stilling til tilværelsens uendelige kompleksitet.

Og hvor åpen og velmenende den ene eller andre showbizstjerne enn måtte være, tror jeg simpelthen ikke at vedkommendes livsoppgave er av en slik kompleksitet.

Det er bare bra et kjente mennesker engasjerer seg. Ingen ville bli gladere enn jeg om våre kejndiser hevet stemmen og med hevet stemme overdøvet alt det smålatne medlidenhetssnakket.